

7.1 Idea (slovesných) způsobů

Způsob u slovesa ukazuje na způsob, jakým má být činnost nahlížena – je to konstatování, rozkaz, domněnka atd.? V řečtině existuje pět způsobů – s jedním z nich už jsme pracovali (indikativ [oznamovací způsob]). Tato lekce uvádí další tři (imperativ, infinitiv, participium) a jeden (konjunktiv) ponecháme na lekci 17.

způsob	vyjadřuje	příklad v češtině
indikativ	konstatování a otázky	poslouchám
imperativ	příkaz	poslouchej!
infinitiv	idea slovesa obecně	poslouchat
participium	slovesné adjektivum	poslouchající
konjunktiv	nejistota	mám/mohu poslouchat

- V *indikativu* gramatický čas sděluje jak *čas*, tak i *vid*. V *ostatních způsobech* čas odpadá – proto u nich je rozdíl mezi *prézentem* a *aoristem* pouze ve *vidu*.
- U *indikativu* se *negace* tvoří přidáním zápornky οὐ (nebo οὐκ/οὐχ) – viz část 4.6. U *ostatních způsobů* se používá zápornka μη. Toto ovlivňuje jakákoli složená slova s οὐ. Tak např. οὐκετι znamená „již ne“, ale stává se z něho μηκετι ve spojení se slovesem v jiném než indikativním způsobu.

Důležitá gramatika

negace indikativu οὐ

ostatní způsoby μη